

45. unnatürlich: पुवत्यः Spr. 3642. *entstellt, widerlich*: कैवर्त 4101. — 8) KATHÁS. 106, 158. Füge bei *abfallen, abtrünnig werden*. — 9) *vertreten*: स केतारं विकरोति Schol. zu KĀTJ. Çu. 5, 3, 27. — Vgl. विकार u. s. w.

— सम् 2) *grammatisch zurechtmachen, bilden* SARVADARÇANAS. 135, 17. — 3) पितृवैश्मनि या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता *ungetraut, unverheiratet* Spr. 1777. Sp. 98, Z. 3 lies संस्क्रियते. — 4) विक्रीतं निजमात्मानं वस्त्रैः संस्क्रुते ङडः Spr. 2783. Z. 9 von der Sprache gebraucht sowohl *schmuck*, als auch *gebildet, fein*. — caus. 1) यामाकुलैकिकीं संस्थां कृतानां समकारयत् BuLG. P. 10, 44, 49. पुत्रयोः समकारयत्। पुरोधसा ब्राह्मणैश्च यथावद्विजसंस्कृतिम् ॥ 43, 26. — Vgl. संस्कर्तृ u. s. w.

— प्रतिस्म 2) Verz. d. Oxf. H. 176, b, No. 401.

2. कर, partic. चर्कत् RV. 10, 93, 12. fg.

— प्र vgl. प्रकीर्ति.

3. कर 1) *aufschütten*: सेतुम् KĀTJ. 28, 4. — 2) कीर्णं *verstopft* Spr. 2411.

— अथ 3) अथस्कारमाणविष्किर उत्तारारामा. 31, 1 (40, 13).

— अग्नि Z. 2 lies जलैरभ्य° mit der ed. Bomb.

— अथ 2) TBR. 2, 3, 5, 3. — 3) अथकीर्ण = अथघस्त HALĀ. 4, 29. पाशावकीर्ण in der Schlinge steckend Spr. 1108.

— अन्वव Z. 2 अन्ववकीरयेत् auch die ed. Bomb.

— व्यव überschütten, beschütten BuLG. P. 10, 27, 25.

— आ 2) VARĀH. BṚH. S. 43, 25. fg. पङ्कपोमृजलाकीर्ण (सैन्य) Spr. 4189.

आकीर्णं an einem zahlreich besuchten Orte, im Beisein vieler Menschen 3862.

— अवा, अवाक° fehlerhaft, wie schon das Metrum zeigt.

— पर्या vgl. पर्याकुल; — प्रा vgl. प्राकारक.

— व्या, दीपः — व्याकीर्णार्चिः zerstreut, auseinandergeworfen VARĀH. BṚH. S. 84, 1.

— उद् 2) *aufwühlen* VARĀH. BṚH. S. 89, 9. — 3) Schol. zu NAISH. 22, 47. म्रूयः स्तब्धः त्रणं सो ऽपि स्तम्भोत्कीर्णं इवाभवत् *wie aus einem Pfosten geschnitten, wie eine Statue von Holz* KATHÁS. 123, 137.

— परि streiche परिकर am Ende.

— प्र 1) füge aussäen hinzu. प्रकीर्णविषयारण्ये im Walde der unherliegenden d. i. mannichfachen Sinnesgegenstände Spr. 4372. — Vgl. प्रकर, प्राकार.

— वि 3) हर्वादिविकीर्णभूमौ Spr. 1391. — 4) विकरिष्यति = विगर्हिष्यति Schol.

— प्रवि Spr. 2386. प्रविकीर्णकामा mit allerhand Männern der Liebe pflegend VARĀH. BṚH. 24, 4.

— सम् 3) संकीर्ण durch Brunstsaft besudelt, brünstig (von einem Elephanten) Spr. 2093 (= उच्छृङ्खल Schol. zu KĀM. NĪTIS.). 2138, v. 1. nach VARĀH. BṚH. S. 67, 3. fg. ein Elephant mit best. Merkmalen.

4. कर, hierher gehört auch कृव् (हिंसाकरणयोश्च) DĀTUP. 13, 89.

1. कर 2) c) Scheere eines Krebses HIT. 114, 14. — d) das Nakshatra Hasta VARĀH. BṚH. S. 71, 9.

करक 1) HARIV. 7836, wo die neuere Ausg. करकान् st. करकाम् liest.

— 2) R. ed. Bomb. 3, 29, 5; vgl. u. ब्राह्मण 3) b). करका KATHÁS. 109, 52.

करकधतुर्थी f. Bez. des 4ten Tages in der dunklen Hälfte des Ācvinā:

°व्रत Verz. d. Oxf. H. 284, b, 28.

करकच्छपिका (1. कर + क°) f. Bez. einer best. Fingerverbindung

KĀLIKĀ-P. 36 im ÇKDr. — Vgl. पाणिकच्छपिका.

करकृतात्मन् (1. कर - कृत - आ°) adj. so v. a. aus der Hand in den Mund lebend, bettelarm MBu. 13, 1625.

करग्रह् auch das Erheben von Abgaben ĠJOT. im ÇKDr.

करघाट m. ein best. giftiger Baum Suçr. 2, 231, 14. 232, 2.

करङ्क 1) KATHÁS. 32, 159. 74, 286. 103, 10. — 2) HĀLA 163. — Vgl. जल°.

करञ्ज vgl. घृत°.

करञ्जेष्टरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 15, b, 14.

करट 1) a) Schläfeggend bei einem Vogel, Zügel VARĀH. BṚH. S. 43, 3.

— b) रटतः करटाः कटु KĀTJ. 68, 53. करटो रारटोत्येषः 36, 26 bei Aufrecht, HALĀ. Ind. करटो f. Hār. 231. — h) N. pr. eines königlichen Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 332, b, 4. — 3) adj. dunkelroth VARĀH. BṚH. S. 61, 2, 6.

करटक 2) KATHÁS. 60, 19.

2. करण 2) b) Verz. d. Oxf. H. 22, a, 9. fg. stehen unter den Schreibern oben an 342, a, 6. fgg. — 3) d) (गयाम्) यत्रतौ प्रथितो लेखिष्यत्यकरणो वटः der Feigenbaum mit den unvergänglichen Organen MBu. 13, 4253. Zaubermittel: °प्रयोग KATHÁS. 44, 151. 49, 147. — i) हे करणे (nämlich संवृतविवृते) VS. PRĀT. 1, 11. त्रिस्थानकरणांस्वित R. 7, 71, 15. त्रीणि स्थानानि उरःकण्ठशिरोसि तेषु करणं मन्त्रमध्यतारभेदेनोच्चारणम् Schol.

— k) इतिकरण ist masc.; vgl. Schol. zu RV. PRĀT. 1, 10, 14 und नामकरण. — m) vgl. WEBER, ĠJOT. 27. COLEBR. Misc. Ess. II, 364. VARĀH. BṚH. S. 96, 1. 99, 3. fgg. Verz. d. Oxf. H. 332, a, 21. — n) Berechnung

VARĀH. BṚH. S. 2, S. 4. 6. BHĀṬṬOP. zu VARĀH. BṚH. 8, 10. insbes. astronomische Berechnung, mathematische Astronomie VARĀH. BṚH. S. 1, 10. 3, 18. 17, 1. 24, 5. Varāhamihira's Werk ist ein करणं ग्रहणाम्; das

Wort करण hat an allen angeführten Stellen die Bed. Berechnung; vgl. KERN in Ind. St. 10, 161 und in Pref. zu VARĀH. BṚH. S. 24. — r) Titel eines zum Çaivadarçana gehörigen Werkes HAL. 163. SARVADARÇANAS. 84, 8 (vgl. किरण). — 4) b) SŪJAS. 3, 30. — c) Bez. einer best. Fingerstellung Verz. d. Oxf. H. 233, a, 23. — d) ein best. Maass

Schol. zu KĀTJ. Çu. 5, 3, 33. 19, 2, 2. — e) Winkel (vgl. karaṇa im Zend) MAHĪDH. zu VS. 33, 1.

करणग्राम (2. क° + ग्राम) m. die Gesamtheit der Sinnesorgane HALĀ. 5, 23.

करणट N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 4 v. u.

करणाब्द m. pl. die bei astronomischen Berechnungen gebrauchten Jahre d. i. Jahre nach der Çāka-Aere BHĀṬṬOP. zu VARĀH. BṚH. 8, 10.

करणिन् m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 234, a, N. 1.

करण्ड 1) करण्डानां च करिणः HARIV. 11192. करण्डानां करीपाणामिति प्राञ्चः स्नानसामग्रीभाजनानां वंशमयानामिति वा Schol. Kāstchen. Juwelengkästchen: मरकत° ĀNANDAL. 93. करण्डौ f. eine Art von Blumenkörbchen UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 1, 128.

करणडक, f. करण्डिका dass. UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 1, 128. रत्नभरणसंपूर्णा Körbchen, Kästchen KATHÁS. 63, 105. — Vgl. पुष्पकरणडक, धमर°, मत्स्यकरणडिका.

करणडव्यूह, का° Verz. d. Oxf. H. 403, a, No. 1.

करतल, °तलीकृत auf die flache Hand gelegt so v. a. klar vor Augen